

[Christophersen]

Det har vi aldrig sagt. Vi har da her i folketingsalen stemt for ændringer i skattelovgivningen, som f. eks. skulle fremme opsparing, som skulle fremme erhvervsmæssige investeringer.

Naturligvis kan man bruge skattelovgivningen på en sådan fornuftig og smidig måde. Det er netop en af de muligheder, vi har for at lave noget, der virker rimeligt og generelt over for store befolkningsgrupper. Ministeren behøver ikke at være bekymret, vi er på fast, principiel grund, når vi kritiserer, at han her kommer og vil fjerne nogle fradrag, som egentlig tilgodeser et fornuftigt formål.

Så sagde ministeren, at jeg havde kritiseret forslaget – og der var også andre, der havde kritiseret forslaget – fordi det ville ramme erhvervslivet, men til gengæld mente hr. Ole Olsen jo, at det ville ramme lønmodtagerne, og så kunne det, man var kommet med, ikke være helt galt, så kunne det gå nogenlunde lige op. Til det vil jeg bare sige til ministeren, at jeg jo ikke kan gøre for, at hr. Ole Olsen ikke rigtig fatter konsekvenserne af ministerens forslag. Det kan ikke være mit problem, og det kan vel ikke være et problem, vi er en række partier der skal påføres, for selvfølgelig rammer ministerens forslag da erhvervslivet.

Jeg ville da gerne vide: hvor er der i det stykke papir, vi har fået, i den redegørelse, der er givet, nogle lettelser i erhvervslivets beskatning? Jeg har ikke fundet nogen. En helt uforpligtende bemærkning om, at man vil nedsætte et udvalg, der skal se på de personligt drevne virksomheders indkomstforhold og skatteforhold, ja vel, men herudover er der da ikke nogen lettelser. Der er en skærpelse af aktieselskabsbeskatningen. Der er en fjernelse af fradragsretten for ejendomsskatter, og der er forskellige andre ting, som alt sammen virker i den samme retning. Det fører ikke nødvendigvis til en begunstiggelse af lønmodtagerne. Jeg mener ikke, at lønmodtagere kan udskilles som en bestemt gruppe i skattemæssig forstand.

Det, der er problemet, er, at man skærper beskatningen af erhvervslivet, og så giver man nogle lettelser, der jo egentlig fordeles på en meget tilfældig måde, og som alle får, også andre end lønmodtagere, men lettelser, som ikke kan opveje den skade, man gør ved at øge virksomhedernes omkostninger.

Jeg må sige til hr. Hjortnæs, at den betragtning, at det ville blive opvejet af den gunstige rentevirkning, der var af ministerens skatteforslag, forstår jeg overhovedet ikke. Jeg ved ikke, om hr. Hjortnæs her tænker på ministerens betragtninger om, hvordan renteskatteordningen ville påvirke renteniveauet. Det håber jeg ikke, for jeg mener, at det er en meget løst funderet påstand. Renteskattetankerne giver ikke nogen rentenedsættelse.

Så sagde ministeren om parcelhusbeskatningen, at selvfølgelig rammer det ikke almindelige lønmodtageres almindelige boligforbrug. Jo, naturligvis gør det da det, hr. minister, ellers forstår jeg overhovedet ikke tanken med forslaget. De rammer ikke erhvervslivet, de rammer ikke lønmodtagerne, de rammer ikke almindelige parcelhusejere. Hvad er så formålet med hele operationen? Naturligvis rammer det, at man fjerner standardfradraget, at man bevarer lejeværdisatserne fra nu, at man fjerner fradragsretten for ejendomsskatter. Selvfølgelig har det en virkning på almindelige lønmodtageres boligudgift, for det opvejes ikke af den beskedne forhøjelse, der sker af personfradraget.

Endelig fremsatte ministeren det interessante og overraskende synspunkt, at den høje rente skabes af værdistigningerne. Jeg kunne nu godt finde nogle mere nærliggende forklaringer. Jeg kan ikke rigtig forstå, hvordan værdistigningerne skulle føre til den høje rente. Derimod kunne man måske godt forestille sig, at et inflationssamfund giver en høj rente, men det er noget andet. Den høje rente fremkaldes bl. a. af, at kreditorerne ønsker at beskytte den reelle værdi af de midler, de udlåner. At værdistigningerne i sig selv skulle skabe en sådan høj rente og dermed ligesom være begrundelsen for, at man skulle lave værdistigningsafgifter, kan jeg overhovedet ikke se tankegangen bag.

Til ministeren og til hr. Hjortnæs vil jeg i øvrigt bare sige, at nu har vi en debat her. Ministeren drog den konklusion, at der var et bredt flertal for nogle væsentlige punkter. Jeg har svært ved at se det, men hvis ministeren indrangerer retsforbundet, SF, DKP og socialdemokratiet og så håber på endnu et par partier, der vil danne det flertal, så kan vi jo ikke forhindre ham i det. De centrale punkter i hans forslag kan efter min opfattelse ikke få støtte fra en liberal tankegang. Der er for meget i det, som fører til en helt for-